

Inici > Allaus > Informació general > Accidents per allaus > Cerdanya > Bony Manyer > Cronologia dels fets

Cronologia dels fets

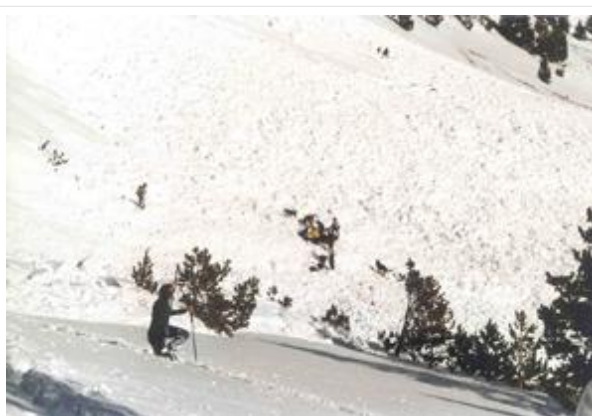
Moment en què es desencadena l'allau (Foto: Carles Godayol)

Detall del moment en què cau l'allau, observi's la tercera persona just damunt de la cicatriu (Foto: Carles Godayol)

L'allau acabat de caure (Foto: Carles Godayol)

Rescat de la víctima (Foto: Carles Godayol)

Rescat de la víctima (Foto: Carles Godayol)

Descripció dels fets per un testimoni de l'accident:

L'accident va tenir lloc un cop passat el clot de Robanc, direcció al bony de Manyer sud.

Pujàvem dos grups de set persones al llarg de tres-cents metres de traça, aquesta estava marcada per un grup de set persones que hi havia passat una hora abans, aproximadament. Estàvem vorejant el clot de Robanc quan vam veure baixar tres persones i un gos. Com que la pala no feia molt bona pinta vam decidir esperar a que baixessin els tres personatges per veure que passava.

El primer que entra a la pala, la talla en diagonal i cau a la meitat d'aquesta..., no passa res. El segon, mentre l'altre encara estava pel terra, entra a la pala i abans de fer la primera volta se sent un soroll molt sord i greu: BROOOOM!!!

VA TRENCAR LA PLACA DE VENT. Semblava que tota la muntanya s'enfonsava, el tall de la placa va ser d'uns 240 m d'ampla, el gruix de la cicatriu anava d'uns 40 a uns 150 cm i l'allau va baixar uns 500 m, tot molt impressionant. La pala que primer era convexa, després va quedar còncava i el clot de Robanc va desaparèixer sota tones de neu.

Al veure l'allau, el primer que vàrem fer és sortir de la possible zona de caiguda. L'allau va passar a uns 8 m del punt inicial d'on estàvem. Vam tenir sort que la traça anava vorejant el clot del Robanc, sinó hi hagués hagut un gran desastre. Quan l'allau es va aturar, vam veure dues persones. Una sobre el tall de la placa i l'altra 7 m sota el tall i per sobre de l'allau. Aquesta última és la que havia provocat l'allau (la segona en entrar a la pala). La tercera havia desaparegut sota els blocs de neu.

Ens van comunicar que totes tres portaven ARVA, aleshores vam posar els ARVES en recepció, un va trucar als bombers i ràpidament ens dirigim cap a l'allau. Jo vaig ser el primer en entrar-hi (portava els esquís posats ja que hi havia molta neu tova), vaig sentir el primer "bip"..., per desgràcia era una persona de l'altre grup de set, que no l'havia canviat a recepció. Després de la "bronca" pertinent i ja sobre blocs de neu dura, em vaig treure els esquís, els vaig clavar a la neu i vaig començar a córrer cap baix ja que el company que em seguia havia vist desaparèixer l'accidentat més avall. Tots els altres que portaven ARVA, excepte el que em seguia, estaven encantats. No van fer res d'immediat.

Després d'uns 20 m de baixada frenètica, vaig captar el primer "bip"; vaig seguir baixant fins que el "bip" era molt fort. Aleshores vaig parar a treurem l'ARVA del pit per baixar la distància de recepció. Al fer aquesta acció vaig veure que enfocant-lo cap a l'esquerra sonava molt fort, tot el contrari que si l'enfocava cap avall. Vaig començar a córrer cap a l'esquerra, el "bip" cada cop era més fort; m'aturo per baixar la distància, però per sorpresa meua veig la punta d'un pal d'esquí que sobresurt dels blocs de neu uns 5 m davant meu. Sense pensar-m'ho em dirigeixo cap al pal, passant del fort "bip" que feia l'ARVA. Vaig sacsejar el pal alhora que cridava amb desesperació si hi havia algú allà sota. Vaig sentir: mmmmm!!!, mmmmm!!!.

Aleshores vaig cridar: aquí, és aquí!!!!. Mentre em treia la pala de la motxilla va arribar l'altre company que anava darrera meu i que, al treure's els esquís de seguida va trigar més en accedir a l'allau, va començar a foradar; segons després, jo també. Trobem l'altre pal, aquest no sortia, per tant vam suposar que el portava lligat. Arriba més gent, és un caos!, som cinc pales foradant en 1 m², més un parell de mans. Sense voler, ens tirem la neu els uns als altres, etc. Finalment faig fora el de les mans i crido que hi ha masses pales foradant al mateix punt. També hi ha algú que només fa que molestar amb la intenció de fer-se veure i de sentir-se protagonista. Amb tot aquest merder faig un cop de pala i toco quelcom dur, segons després m'adono que és el front de l'accidentat.

Un cop té la cara neta de neu, ens diu que està bé i que no li fa mal res. Han passat uns 3', 3'30" des de la caiguda de l'allau. Es veu que podia respirar, tot i que amb certa dificultat.

Li traiem tota la neu del pit i de l'esquena fins que el podem incorporar, tot i així porta les corretges dels esquís lligades als peus i em de seguir foradant. L'accidentat està molt tranquil, massa al meu parer. Li desenterrem les corretges i els esquís i finalment el traiem després de foradar uns 2 m.

Portava la jaqueta de "gore" posada i uns pantalons semblants als d'esquí de pista. Ens mostra el seu agraïment amb quatre paraules seques.

Tornem a trucar als bombers dient que la víctima està bé i que ja no cal que vinguin. Tot i així diuen que volen venir per veure les dimensions de l'allau.

Després de 15', 20' i de 4 o 5 trucades per trobar la zona, arriben els bombers amb helicòpter i filmen o fan fotos de la zona.

Finalment, després d'haver baixat uns 300 m per un allau i de quedar-s'hi soterrat i amb resultat de només unes ulleres de sol trencades, l'accidentat segueix baixant esquiant tot tranquil amb els seus companys, com si no hagués passat res.

Nosaltres ens vam quedar tots sorpresos i vam estar uns 40' més en aquell indret, observant l'allau, la cicatriu i comentant l'accident.

Com heu pogut llegir, va ser un miracle que les coses anessin tan bé; ja que amb tanta gent i tants ARVES (10 de 17 persones que hi havia allí en portàvem), només dos el vam utilitzar de manera ràpida i tot i així d'una forma molt poc correcte i desorganitzada.

